آینه

معاصر فردا

شخص رئیس‌جمهور در گفت‌وگوی ملی باید نقش جدی ایفا کند

● **عبدالله ناصری:** من معتقد نیستم که از اول نگاهی مشترک و دوستی عمیقی وجود داشت. تجربه انحلال حزب جمهوری با دو رویکرد کاملا درونی و کاملا متفاوت که یک سر آن مثلا دیدگاه‌های امثال مرحوم بهشتی و مهندس موسوی بوده است و طرف دیگر دیدگاه امثال مرحوم آیت یا تجربه سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی که هر دو تجربه انحلال و ازهم‌پاشیدگی در همان دهه اول ایجاد شد. اما به هر صورت دهه اول یک اتفاق جاری و ساری بود یا آنکه لااقل تلقی من آن بود که اولا نهادهای نظامی و امنیتی وارد عرصه سیاسی نشده بودند که خیلی تعیین‌کننده بود، دوم اینکه در نهادهای حاکمیتی شما شاهد توازن قوا در دو جبهه بودید. مثال خیلی بارز شورای نگهبان بود، البته قبول دارم که در طول حیات امام خیلی خطوط روشن نشده بود یا جبهه‌گیری‌ها و فاصله‌های فکری و سیاسی به عمق الان نبود. اما واقعیت این بود که شش فقیه شورای نگهبان تا جایی که خاطرم است همیشه سه به سه بودند. یکی از کانال‌های پرقدرت و سرفصل‌های قدرت و نظام شورای نگهبان است که خیلی هم در دو، سه دهه اخیر بر روند حضور اصلاح‌طلبان در صحنه سیاسی کشور تاثیرگذار بوده است.

صبح نو

بست‌نشینی

● **عباس سلیمی‌نمین:** قوه قضائیه همچون قوای مجریه و مقننه دارای ضعف‌هایی هست و قطعا عدالت‌خواهی حکم می‌کند که با نظارت دقیق درصدد تقویت عملکردهای مثبت آن و مهار ناراستی‌ها برآییم. جهت یادآوری هفت سال پیش در پی تغییر ریاست قوه‌قضاییه اقدامات امیدوارکننده محدودی صورت گرفت که از آن جمله عزل قاضی مرتضوی از جایگاه دادستانی عمومی و انقلاب تهران بود. نام‌برده شهره‌تر از آن است که بخواهم وی را برای شما عزیزان معرفی نمایم. شرح تخلفات وی در دورانی که با دانشگاه آزاد اسلامی (یعنی با مرحوم هاشمی‌رفسنجانی و آقای جاسبی) دادوستد داشت حدیثی مفصل را طلب می‌کند. همچنین عملکردش را در بعد از فتنه سال ۸۸ فراموش نکرده‌ایم که پرونده‌ای سنگین برایش رقم خورد و به منظور رهایی از آن مجبور شد به خلاف‌هایش، اذعان و از خانواده قربانیان رسما عذرخواهی کند... . آیا کسانی که آقای محمدرضا رحیمی را به معاون‌اولی در قوه‌مجریه رساندند لیاقتش را دارند که دانشجو و طلبه‌ای در زمینه عدالت‌طلبی دنباله‌رو آنان شود؟ سخن در زمینه افراد تشکیل‌دهنده حلقه اول رئیس دولت دهم بسیار است. آقای حبیب‌الله جزءخراسانی در دامغان فرد شناخته‌شده‌ای است و چون این شهر چندان بزرگ نیست مطالعه میدانی برای شناخت وی توسط دانشجویان و طلاب این شهر چندان دشوار نخواهد بود. از معتمدان شهر می‌توان تحقیق کرد که وی قبل از انتقال به تهران توسط آقای بقایی به چه خصوصیاتی شهره و تمکن مالی‌اش چگونه بوده و بعد از پیوستن به حلقه خواص رئیس دولت دهم و برخورداری از سمت‌های مختلف مالی در ریاست‌جمهوری (ذی‌حسابی)، شورای‌عالی امور ایرانیان، شورای‌عالی امنیت ملی و... چه موقعیتی از نظر مالی پیدا کرده است.

کیهان

برق از چشم ابوظبی پرید

● صنعا طی چند روز گذشته به صحنه «خیانت نیروهای عبدالله صالح علیه انقلابیون یمن» تبدیل شده بود طوری که آل‌سعود این فتنه را «انقلاب مبارک» خواند. ائتلاف سعودی امید زیادی به این فتنه بسته بود تا اینکه اتفاق بسیار مهم دیگری رخ داد که همه این تحولات را تحت‌الشعاع خود قرار داد: «حمله موشکی به ابوظبی و هدف قراردادن نیروگاه اتمی ۳۰میلیارد دلاری امارات». شلیک موشک هزارو ۶۰۰ کیلومتری «کروز» به ابوظبی را می‌توان «تحقق وعده رهبران انصارالله» دانست که در ماه‌های گذشته امارات را تهدید به حمله کرده بودند. این تهدیدات به طور جدی روز ۱۳ آبان سال جاری و با شلیک یک موشک به فرودگاه بین‌المللی «ملک خالد» ریاض عملیاتی و تبدیل به تیتر یک روزنامه کیهان شد که متاسفانه، این روزنامه را به دلیل انتشار خبر تهدیدات انصارالله، و پیش‌بینی که دیروز محقق شد! دو روز توقیف کردند.

ایران

«فضای برادری» دولت و شهرداری

● **محمدعلی نجفی:** رأی مردم در انتخاباتِ معنادارِ ریاست‌جمهوری و شورای شهر و روستا، مسیرِ تازه‌ای را پیش‌روی مدیرانِ اجرائی کشور قرار داد؛ انتخابی استراتژیک که از یک سو تداوم راهِ دولتِ اعتدال را تثبیت و از سوی دیگر فضایی تازه را برای اداره شهرِ تهران مهیا کرد. همکاری دولت و شهرداری در حوزه بافت فرسوده شهری از مسائل مهمی بود که در طول این صد روز به نتایج مهمی دست یافت. در طول این صد روز، با نشست‌ها و جلسات مشترکی که با دولت محترم برگزار شد و وعده‌ها و قول‌هایی که درباره تعهدات مشترک دولت و شهرداری به یکدیگر مطرح شد، چشم‌انداز خوبی از توسعه خطوط مترو و کاستن از مشکلات مربوط به ترافیک مطرح شد؛

politics@sharghdaily.ir

یادداشت

جنبش دانشجویی و استقلال دانشگاه

امین داودی*

بعد از جنگ‌های ایران و روس و آشنایی ایرانیان با تمدن جدید غرب، به‌تدریج در ایران جریان‌های تغییرخواه و جنبش‌های انقلابی و رادیکال شکل می‌گیرد. نظام آموزشی به‌آرامی دچار تحول می‌شود و پس از تأسیس دارالفنون به‌تدریج در عصر مشروطه مؤسسات آموزش عالی بنیاد نهاده می‌شود.

بر اساس تجربه دهه‌های گذشته، در عصر رضاشاه، دانشگاه تهران تأسیس می‌شود که پیامدهایی همچون جنبش‌های دانشجویی را در پی دارد.

به‌تدریج، جامعه دانشجویی ایران با مسائل بین‌المللی پیوند می‌خورد و انجمن‌های دانشجویی در داخل و خارج از کشور شکل می‌گیرد.

در این مرحله، دانشجویان بیش‌ازپیش جذب مسائل سیاسی شده و در راستای آرمان‌های سیاسی، فرهنگی و صنفی خود دست به فعالیت می‌زنند.

درباره جنبش دانشجویی و فعالیت‌های سیاسی دانشجویان و تاثیر آن بر تحولات سیاسی ایران کارهای ژورنالیستی بسیاری چاپ شده، ولی تاکنون پژوهش مستقلی درباره نقش منفی فعالیت‌های سیاسی دانشجویان در موضوعات مختلف ازجمله «استقلال دانشگاه» صورت نگرفته است. این یادداشت کوتاه قصد دارد از این منظر به این موضوع بپردازد. با سقوط رضاشاه و بازشدن ناگزیر فضای سیاسی در ایران احزاب و گروهک‌های سیاسی مختلفی تأسیس می‌شود که در مرحله اول متوجه دانشگاه و دانشجویان می‌شوند و عاملی مهم در تحریک و فعال‌کردن دانشجویان محسوب می‌شوند.

ادامه در صفحه ۷

گزارشی از یک کوچه‌پشتی در نزدیکی انقلاب

«۱۶ آذر» متعلق به کیست

شیرین کریمی

ظاهرش بیشتر به کوچه‌پشتی شبیه است تا به فرعی یکی از انقلابی‌ترین خیابان‌های جهان و ضلع غربی یکی از مهم‌ترین دانشگاه‌های جهان! خیابان ۱۶ آذر، خیابانی است در مرکز تهران به طول ۷۵۰ متر که پای پیاده حدود ۱۰ دقیقه طول می‌کشد تا به انتهایش برسیم؛ جویباری است با شیب ملایم از شمال به جنوب که در آن کارمندان، دانشجویان، استادان، کسبه، تاکسی‌ران‌ها، رهگذران و کارگران در جنب‌وجوشی آرام پیش می‌روند تا در انتهایش به رودخانه خروشانی به نام خیابان انقلاب سرازیر شوند.

در تحلیل جامعه‌شناختی فضاهای شهری، می‌توان از جنبه نوع قدرتی که بر فضا مسلط است، روابط جمعی فضا را فهم کرد. قدرت به شیوه‌های متفاوت بر فضای اطراف و شکل محیط اطراف ما اثر می‌گذارد؛ فضا هم از قدرت تاثیرپذیر و هم بر مناسبات قدرت تاثیرگذار است. اگر خیابان را به‌مثابه یک فضا در نظر بگیریم، خیابان ۱۶ آذر یکی از مرکزی‌ترین، مهم‌ترین و راهبردی‌ترین فضاهای شهر تهران است. با شناخت مالکان گذشته و کنونی این خیابان، می‌توان فهمید یک فضای عمومی درواقع به چه کسی تعلق دارد و کدام گروه‌ها سعی داشته و دارند که بر فضای دانشگاه مسلط شوند. فضا دقیقا به معنی مکان نیست؛ فضا در مراودات، روابط و بده‌بستان‌های انواع مختلف قدرت معنا می‌یابد. برای شروع کمی پوزیتیویستی به خیابان نگاه کنیم و بشماریم؛ درحال‌حاضر در خیابان ۱۶ آذر بیش از ۲۵ ساختمان وجود دارد؛[1] از این تعداد - بر اساس تابلوهایی که بالای درِ ساختمان‌ها نصب شده است - حدود هشت ساختمان متعلق به دانشگاه تهران است که شامل زمین و ساختمان تربیت‌بدنی، پارکینگ دانشگاه، کلینیک‌های درمانی دانشگاه، انتشارات دانشگاه، معاونت دانشجویی و سازمان مرکزی و دانشگاه می‌شود؛ دو کافه، دو ناشر پزشکی، چند ناشر کتاب‌های مذهبی و روان‌شناسی، جهاد دانشگاهی، نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری، پایگاه مقاومت بسیج سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، حسینیه هنر و چند دکان و زیرپله کوچک کپی و پرینت نیز هستند.

ساختمان مسکونی، اغذیه‌فروشی، مراکز خرید و فروشگاه‌هایی که مایحتاج روزانه مردم را تأمین کند، در این خیابان دیده نمی‌شود.

پیش از انقلاب نام این خیابان «۲۱ آذر» بوده است؛ پس از اشغال ایران در شهریور ۱۳۲۰، متفقین متعهد شدند که شش ماه پس از پایان جنگ علیه آلمان، ایران را ترک کنند. انگلیس و آمریکا به تعهد خود عمل کردند اما شوروی به بهانه‌های مختلف از انجام این کار سر باز زد.

قوام السلطنه، نخست‌وزیر وقت ایران، برای متقاعدکردن استالین به ترک ایران، به مسکو سفر کرد و پس از دیدار با رهبر شوروی، با زیرکی و دادن وعده‌های سیاسی و اقتصادی، او را به صدور فرمان عقب‌نشینی ارتش سرخ از آذربایجان واداشت. در ۲۱ آذر سال ۱۳۲۵، ارتش ایران پس از سال‌ها در میان استقبال مردم، به تبریز وارد شد و حکومت فرقه دموکرات سرنگون شد

قوام السلطنه، نخست‌وزیر وقت ایران، برای متقاعدکردن استالین به ترک ایران، به مسکو سفر کرد و پس از دیدار با رهبر شوروی، با زیرکی و دادن وعده‌های سیاسی و اقتصادی، او را به صدور فرمان عقب‌نشینی ارتش سرخ از آذربایجان واداشت. در ۲۱ آذر سال ۱۳۲۵، ارتش ایران پس از سال‌ها در میان استقبال مردم، به تبریز وارد شد و حکومت فرقه دموکرات سرنگون شد. از آن پس، ۲۱ آذر در حکومت پهلوی به نام «روز نجات آذربایجان» جشن گرفته می‌شد.

نام این خیابان بعد از انقلاب به دلیل نقش مهم دانشجویان در به‌ثمررسیدن انقلاب و زنده‌نگه‌داشتن نام سه دانشجویی که در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ شهید شدند، به خیابان ۱۶ آذر تغییر یافت.

بین سال‌های ۱۳۵۸-۱۳۶۰، ساختمان شماره ۳۸ در این خیابان متعلق به حزب توده بود؛ از فروردین ۱۳۵۸، افسران توده‌ای به همراه فردی به نام علی خاوری، دفتر علنی حزب توده را در خیابان ۱۶ آذر- روبه‌روی دانشکده فنی دانشگاه تهران - گشودند و آن را به مرکز فعالیت مطبوعاتی و سیاسی حزب توده بدل کردند؛ تابلوی «مردم» بعد از ۲۵ سال در بالای درِ همین ساختمان موجودیت علنی حزب را اعلام کرد. مصاحبه مطبوعاتی کیانوری و عمومی با روزنامه کیهان و بسیاری از تحرکات پیدا و پنهان اعضای اصلی حزب توده در ساختمان شماره ۳۸ خیابان ۱۶ آذر انجام شد.[2] پس از برچیده‌شدن حزب توده، این ساختمان به انتشارات بعثت تعلق گرفت؛ اکنون در طبقه اول این ساختمان، کتابفروشی نشر بعثت فعال است که ویترینش با کتاب‌هایی مثل «راز بهتر زیستن»، «کیمیای خوشبختی»، «آموزه‌های وحیانی»، «زن شرقی، مرد غربی» و «چگونه قلب شکسته‌تان را درمان کنید»، پر شده است.

به نقل از یکی از ساکنان خیابان ۱۶ آذر، در ابتدای کوچه بهنام روبه‌روی ساختمان نشر بعثت، تا اواخر دهه ۸۰ شمسی ساختمانی متعلق به مؤسسه صراط قرار داشت؛ یک ساختمان دوطبقه که طبقه اول مؤسسه صراط و طبقه بالای آن مؤسسه معرفت و پژوهش دایر بود؛ این مؤسسه از سوی سروش دباغ مدیریت می‌شد. پس از مدتی افراد ناشناسی چندبار به مؤسسه صراط حمله کردند، بعد از آن این ساختمان به دانشگاه تهران فروخته شد. اکنون ساختمان کاملا تخریب و تبدیل به پارکینگ شده است؛ مؤسسه صراط نیز در خیابان فلسطین دایر است.

دانشگاه تهران از روز تأسیس یعنی از بهمن ۱۳۱۳ تا ۱۳۲۱ در زمره یکی از ادارات وزارت فرهنگ محسوب می‌شد. در دوره‌ای ۱۲ساله (۱۳۲۱-۱۳۳۳) دانشگاه تهران از وزارت فرهنگ تفکیک شد و بنا بود به شکل مستقل به اداره امور علمی بپردازد؛ این شرایط تا سال ۱۳۳۳ پایدار ماند و پس از عزل علی‌اکبر سیاسی، دوباره دانشگاه زیرمجموعه وزارت فرهنگ قرار گرفت. امروز دانشگاه تهران وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری است. درختان چنار باشکوه خیابان ۱۶ آذر بیش از ۸۰ سال عمر دارند؛ طراحی پردیس دانشگاه را موسیو گدار، معمار فرانسوی، بر عهده داشت، او ابتدا طرح خیابان‌های اطراف و داخل دانشگاه را ارائه کرد و در بهمن ۱۳۱۳، عملیات اجرائی با کاشت نهال‌های درختان سایه‌گستر چنار در کنار خیابان‌ها آغاز شد.[3]

هفت در ورود و خروج دانشگاه تهران در خیابان ۱۶ آذر واقع شده است؛ اکنون فقط دو در از آنها برای ورود و خروج دانشجویان باز می‌شوند؛ به گفته تعدادی از دانشجویان و کسبه خیابان، پس از حوادث سال‌های گذشته این درِ ورودی دانشکده فنی بسته شد و دیگر باز نشد.

یکی دیگر از بخش‌های خیابان ۱۶ آذر سالن تئاتر مولوی است که به تالار تئاتر دانشجویان یا سالن تئاتر دانشگاه تهران مشهور است. این تالار در سال ۱۳۴۷ با مدیریت خانم پری صابری به‌عنوان یکی از زیرمجموعه‌های دانشگاه تهران آغاز به کار کرد، از سال ۱۳۵۹ هم‌زمان با انقلاب فرهنگی برای مدت سه سال تعطیل شد و بعد از آن از زیرمجموعه دانشگاه تهران خارج شد و به‌عنوان یکی از زیرمجموعه‌های جهاد دانشگاهی- مهم‌ترین ارگان شورای‌عالی انقلاب فرهنگی- آغاز به کار کرد. در سال ۱۳۸۹ از مدیریت جهاد دانشگاهی خارج شد و زیر نظر اداره کل امور فرهنگی و اجتماعی دانشگاه تهران قرار گرفت.[4]

دانشگاه تهران از روز تأسیس یعنی تا ۱۳۲۱ در زمره یکی از ادارات وزارت فرهنگ محسوب می‌شد. درختان چنار باشکوه خیابان ۱۶ آذر بیش از ۸۰ سال عمر دارند؛ طراحی پردیس دانشگاه را موسیو گدار، معمار فرانسوی، بر عهده داشت، او ابتدا طرح خیابان‌های اطراف و داخل دانشگاه را ارائه کرد و عملیات اجرائی با کاشت نهال‌های درختان سایه‌گستر چنار آغاز شد

یکی از کسانی که در دانشگاه تهران مشغول است، می‌گوید: «اینجا در ظاهر به نام دانشجویان است و قرار است سناریوهایی که ازسوی دانشجویان نوشته می‌شود اجرا شوند و به‌خصوص به کارهای غیرمتعارف و تجربی مجوز اجرا بدهند، اما در عمل تنها کسانی که اینجا اجرا ندارند دانشجویان هستند و کارهایی که اجرا می‌شوند رئالیستی هستند، مگر اینکه برگزیدگان جشنواره دانشجویی باشند و مسئولان مجبور باشند به آنها سالن بدهند، خیلی از افرادی که اینجا اجرای تئاتر دارند، نه دانشجو هستند و نه ربطی به دانشگاه دارند؛ کسانی هستند که می‌توانند جاهای دیگر سالن بگیرند، اما می‌آیند تالار مولوی و نوبت اجرا به دانشجویان داده نمی‌شود، البته دانشجوها به‌عنوان تماشاچی می‌آیند، چون بلیت ۱۰ هزار تومان است و قیمت مناسبی دارد، اما نمی‌دانند که اینجا باید گروه‌های تئاتر دانشجویی اجرا کنند و بارها شده که به دختران دانشجو به‌خاطر نوع پوشش آنها اجازه ورود نداده‌اند، انگار اینجا کاملا برنامه‌ریزی‌شده است که چه کسانی می‌توانند بیایند و چه کسانی نمی‌توانند بیایند».

یکی از تاکسی‌ران‌هایی که بیش از ۲۰ سال است در این خیابان مسافر سوار می‌کند، می‌گوید: «اینجا خیابان دانشجوهاست، قبلا همه درهای دانشگاه باز بود، اما چند سال است بسته شده‌اند، ما کاری به دانشجوها و کتاب‌فروش‌ها نداریم، فقط دنبال مسافریم، ۲۰ سال است کارمان همین است». یکی از کسبه خیابان ۱۶ آذر که کارش کپی و پرینت است، می‌گوید: «اینجا قانون امنیت اماکن دارد؛ ما اگر بعد از ساعت ۱۲ شب کار کنیم، مغازه را پلمب می‌کنند. جمعه‌ها هم خیابان برای برپایی نماز جمعه تا ساعت دو بعدازظهر بسته است و اجازه کسب نداریم. دانشجوها هم پول ندارند که بتوانند مشتری دائم ما شوند. چند روز پیش یک دانشجوی خیلی خوش‌تیپ آمد و گفت از این آگهی برایم هزارتا بزن. وقتی خواندم دیدم آگهی فروش کلیه است. پرسیدم چرا؟ گفت سرمایه ندارم، باید کاری شروع کنم و برای شروع کارم به این پول نیاز دارم. من هم هزارتا برایش کپی کردم و پولش را نگرفتم، دانشجو می‌آید اینجا برای پول ۱۰ تا پرینت با من چانه می‌زند».

فضای دانشگاه به مثابه ساخت قدرت دارای نشانه‌هایی مانند معماری، پراکندگی فضا، اشغال مکان، میزان ساخت‌وساز و آرایش فضا، تفکیک رشته‌ها و دانشکده‌ها، محل کلاس‌ها، بوفه‌ها، غذاخوری‌ها، مسجد و نمازخانه دانشگاه، خیابان‌های داخل و خیابان‌های اطراف دانشگاه، ورودی‌ها و خروجی‌های دانشگاه و پیاده‌روهای نزدیک دانشگاه و مواردی از این دست در ساخت قدرت اثرگذار هستند و از سوی دیگر مناسبات بین انسان‌هایی که به‌نوعی با دانشگاه مرتبط هستند مانند روابط مدیران و کارمندان دانشگاه و مهم‌تر از آن روابط استادان و دانشجویان، نوع پوشش بازنمود انواع گوناگون قدرتی هستند که بر فضا مسلط است. قدرتی که بر خیابان ۱۶ آذر مسلط است، به شکل دقیقی محسوس و قابل تعریف نیست.

قدرت عملی است که موجب تغییر یا جهت‌دادن به رفتار دیگران می‌شود؛ قدرت ساختارکنشی است که به منظور نظارت و بهنجارکردن صورت می‌گیرد؛ بر این خیابان - به تعبیر فوکویی - نوعی «قدرت انتظامی» تسلط دارد که اتفاقا پیدایش این نوع قدرت با پیدایش دستگاه‌های خاص دانش، مانند دانشگاه و تکوین علوم انسانی پیوند دارد، همچنان‌که بعد از انقلاب نام خیابان تغییر کرد، بعد از انقلاب فرهنگی نیز، نما و مناسبات این خیابان دگرگون شد؛ در کنار گزینش استاد، گزینش دانشجو، اسلامی‌کردن جو دانشگاه و تغییر برنامه‌های آموزشی دانشگاه‌ها، گزینش فضا و مکان نیز اضافه شد - چه کسانی مالک خیابان‌ها و ساختمان‌های اطراف دانشگاه باشند و چه کسانی نباشند - ترکیب‌بندی فضا ازسوی جریان‌های سیاسی صورت می‌گیرد؛ این نوع ترکیب‌بندی با هدف انضباط بدنی سوژه‌های مدرن - در اینجا به‌خصوص دانشجویان - به معنی چگونگی و زمان حرکت و راه‌رفتن در خیابان و همین‌طور با هدف اصلاح اخلاقی طبقات مختلف مردم برای نظارت و کنترل رفتارهای جمعی صورت می‌گیرد.

پی‌نوشت‌ها:

۱- اغلب اطلاعات و آماری که در این مقاله آمده است با روش مشاهده میدانی و چند مصاحبه با کسبه، دانشجویان و افرادی که در خیابان ۱۶ آذر ساکن هستند جمع‌آوری شده است بنابراین احتمال دارد در چند مورد دقیق نباشد.

۲- http://www.rahetudeh.com/rahetude/ma-html.۱۷-taleb/nagofteha/html/nagofteha

۳- وب‌سایت دانشگاه تهران

۴- https://cultural.ut.ac.ir/?page_id=۲۸

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

کیهان

● احمدی‌نژاد: اخذ مالیات از ویژه‌خواران سیری‌ناپذیر، اجرائی خواهد شد

● فرشباف، رئیس کل بیمه مرکزی خبر داد: آزادسازی تعرفه‌های بیمه در برنامه پنج‌ساله

● سروری، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارج: گزینه نظامی برای مقابله با دزدان دریایی روی میز ایران است

● کوچک‌زاده، نماینده مجلس: وقتی احمدی‌نژاد بر سر حق هسته‌ای ایستاد عده‌ای مردم را ترساندند

● غلامحسین الهام، سخنگوی دولت: دیدارهای رودررو با رئیس‌جمهور به مردم احساس امنیت می‌دهد

● سعیدی، نماینده ولی فقیه در سپاه پاسداران: جنگ اطلاعاتی در رأس همه تهدیدات است

اعتماد

● پورمحمدی، رئیس سازمان بازرسی کل کشور: با محدودکردن و بستن کار پیش نمی‌رود

● آیت‌الله جوادی‌آملی: کشورداری اکرام مردم است، نه اطعام افراد

● به دستور سازمان بازرسی کل کشور انتخابات فدراسیون‌های ورزشی لغو شد

● راعی، معاون ارزی بانک مرکزی: ۱۵ میلیارد دلار از درآمد نفتی امسال محقق نمی‌شود

● بهبهانی، وزیر راه: مردم با آیه‌الکرسی سوار هواپیما می‌شوند

● سعیدی، نماینده ولی‌فقیه: نامه احمدی‌نژاد به اوباما نامه‌ای از موضع عزت و قدرت کشور بود

● کوچک‌زاده، نماینده مجلس: به همان دلیل که به کردان رأی دادیم، به محصولی هم رأی دادیم

ایران

● احمدی‌نژاد: برخوردارها ۳۰ برابر ضعفا انرژی مصرف می‌کنند

● هاشمی‌شاهرودی، رئیس قوه قضائیه: آماده انتقال تجربیات برای اصلاح قوانین نامناسب هستیم

● متکی، وزیر خارجه: ارزش پروژه‌های مشترک ایران و مالزی بیش از هفت میلیارد دلار است

● رضا روستاآزاد، عضو جمعیت ایثارگران: دولت احمدی‌نژاد شایسته حمایت همه اصولگرایان است

● باقری، معاون آفریقای وزارت خارجه: مصر به ندای دوستی ایران پاسخ نداده است

● پرویز داوودی، معاون اول احمدی‌نژاد: با همت مردم و تلاش دولت نهم همه مناطق کشور پیشرفت می‌کند

● حسینی، معاون حقوقی و بین‌المللی وزارت خارجه: خسارت‌های وارده به ایران در جریان بمباران‌های شیمیایی عراق جبران شود

آفتاب

● احمدی‌نژاد در دیدار اعضای فراکسیون غدیر: در نظام اسلامی کرامت همه باید حفظ شود

● سیدمحمد خاتمی: اوباما علیه جنایتکاران غزه موضع مناسب بگیرد

● سلطانیه، نماینده ایران در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی: ایران آماده انتقال تجربیات هسته‌ای به کشورهای منطقه است

● اشرف بروجردی عضو بنیاد باران: اجازه نظارت بر انتخابات به احزاب داده شود

● جوادی‌آملی: ازبین‌بردن فقر مهم است نه کمک به فقرا

● صفایی‌فراهانی، قائم‌مقام وزارت اقتصاد دولت اصلاحات: دولت به‌جای برنامه چهارم دلارهای نفتی را خمیر کرد و به دور ریخت

● مهدی کروبی، دبیر کل حزب اعتماد ملی: مردم چشم‌انتظار تغییر وضع موجود هستند

جمهوری اسلامی

● احمدی‌نژاد: باید حرکت‌های جدیدی در صنعت بیمه انجام شود

● لاریجانی، رئیس مجلس: مجلس پیگیر اعتبارات متروی تهران است

● متکی، وزیر خارجه: ایران آماده عضویت دائم در سازمان همکاری شانگهای است

● پورمحمدی، رئیس سازمان بازرسی کل کشور: روحیه قانون‌مداری و نظارت‌پذیری در کشور ضعیف است

● راعی، معاون ارزی بانک مرکزی: ذخایر ارزی کشور از مرز ۸۰ میلیارد دلار گذشت

● بهبهانی، وزیر راه: اطلاعی از استعفای زیاری ندارم

● زنگنه، رئیس سازمان خصوصی‌سازی: بورس هنوز آمادگی مناسب را برای واگذاری سهام شرکت‌های دولتی ندارد

اطلاعات

● گزارش اقتصادی احمدی‌نژاد به مردم؛ وضع ارزی کشور بسیار مطلوب است

● لاریجانی، رئیس مجلس: همایش قانون‌گذاری نشانگر بلوغ سیاسی حاکمیت و روح جمعی است

● هاشمی‌شاهرودی، رئیس قوه قضائیه: مجلس باید از حقوق مردم در مقابل دولت حمایت کند

● اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا: برنامه هسته‌ای ایران باید محدود شود

● صفارهرندی، وزیر فرهنگ و ارشاد: رسانه‌ها درمورد حساب ذخیره ارزی دروغ‌پردازی می‌کنند